

Drahé bydlení plní venkov „zelenými vdovami“

ELIŠKA NOVÁ

PRAHA Při prohlídce inzerátu to vypadá jako sen. Dům se zahradou a nedalekým lesem, do cukrárny kousek. A co teprve když samostatné stavení na venkově stojí stejně jako třípokojový byt v městském paneláku. Život v satelitech ale může být v mnohem problematický, a to nejen kvůli nešťastnému dojíždění do práce.

Sociologové popisují fenomén zelených vdov, žen, které mají vytoužené bydlení, nakonec ale sedí samy v domech v přírodě a nevědí co by, zatímco muž, hnaný vidi- nou velkých splátek, tráví většinu času prací a doma se vyskytuje

jen zřídka. Kvůli cenám nemovitosti a jejich nedostatečné nabídce takových žen v posledních letech výrazně přibývá.

„Od devadesátých let, ale zejména v posledních zhruba patnácti letech se stěhování do satelitů objevuje zcela masově,“ říčí Adéla Gjuričová z Ústavu soudobých dějin Akademie věd.

Hromadný exodus na venkov s sebou nese potíže. „Je to i dlouhodobá nespokojenost samotných zelených vdov nebo mnohaleté vyloučení žen z pracovního prostředí, do něhož se o to obtížněji zařazují,“ říčí Gjuričová.

Problémů je ale více. Dopravní přetížení přijezdových tras do

měst, přehlcení veřejného vzdělávacího systému, protože v malých obcích je kvůli bujení satelitního bydlení najednou zájem o školy mnohonásobně vyšší.

Přesto zájem o bydlení mimo města nepolevuje. „Pořídit si dům za Prahou vyjde cenově stejně jako pořídit si prostorný byt ve městě, tuto variantu proto volí stále více klientů. Téměř dvacet procent všech našich transakcí za poslední roky se týkalo prodeje nemovitosti v Praze za účelem nákupu nemovitosti za městem,“ říčí Miroslav Kosina z realitní kanceláře Optimo. V naprosté většině případů se přitom jednalo o mladé rodiny. **Pokračování na straně 5**

Drahé bydlení plní venkov

„Zelenými vđovami“

Dokončení ze strany 1

Stěhování na venkov má nakonec silný i na děti, takzvané zelené sirotky. Přestože žijí v přírodě, nechodi vůbec ven. Za kamarády nebo do kroužku se totiž dostanou pouze tehdy, když je tam rodič odvez autem.

Fenoménu zelených vđov si přizkoumání, jak se lidé rozhodují, kde budou bydlet, všimla i Marie Horňáková z katedry sociální geografie Přírodrovědecké fakulty Univerzity Karlovy. Současné rodiny podle ní aspekty života v satelitu vnímají. „Při rozhodnutí, zda jít za Prahu, nebo zůstat ve městě, většinou záleží na životním stylu a s tím související ochotě se určitých věci vzdát. Pro některé rodiny je tento aspekt důvodem, proč se například do suburbia nakonec nepřestěhovaly a ráději si pořídily byt ve městě bez zahrady, ale s možností zachovat si svůj kulturní a sociální život,“ uvádí Horňáková. To vše navíc bez nutnosti žít často logisticky komplikovaný život z důvodu zmíněného dovážení dětí do školy a kroužků. U některých sehrává roli také každodenní dojíždění do práce, které neprosívá životnímu prostředí.

Dnes už spíše byt za městem
Doba nepřeje nákupu nemovitosti čím dál tím více. Mladé rodiny tak už často ani nestojí před otázkou, zda si koupí byt ve městě, nebo dům se zahradou za městem, dovolit si totiž mohou jen byt za městem. Pro konkurenční představu: byt tří plus jedna o 73 metrech čtverečních v pražské Troji v paneláku stojí bezmála osm a půl milionu. Dům o rozloze 92 metrů čtverečních v Dubnu u Přibrami stojí deset a půl milionu. Pravda, je tomu pozemek téměř o dvou tisících metrech čtverečních.

Byty mimo města jsou pořád ještě trochu přijatelné. A tak třeba v Nupakách ve Středočeském kraji stojí byt o 72 metrech čtverečních necelých 6,3 milionu, což je i tak ještě před pár lety nepředstavitelná částka.

Podle Horňákové vstupuje při výběru bydlení do hry řada faktorů. V případě mladých rodin hraje významnou roli, aby bydlení využívalo životu s dětmi, potřebují tedy spíše větší byt. Do výběru se promítá i životní styl, podle kterého se lidé ohlazejí na lokalizaci v rámci města, typu bydlení nebo dopravního spojení. „Naplnění představ o bydlení je nicméně současnou

bolizovaly ho rodinné domky podél dlouhých silnic a v nich šťastné ženy s elektrickým vysavačem. Odvrácenou stranou toho, tedy osamělost, velmi dlouhou dobou, jež muži tráví kvůli dopravě v práci, převářku, deprese, alkoholismus, už dávno zobrazuje filmová i seriálová produkce,“ líčí Gjuričová a připomíná *Zoufalé manželky, Hodiny i Stepfordské paničky*.

V Česku je podle ní problém

mimo jiné to, že satelitní bydlení nedoprovází výstavba infrastruktury. Podle realitního makléře Milana Šámalá neblahá situace končí i tak, že se lidé stěhují do chat a chalup, které jsou kolikrát v původním stavu a nejsou určeny k celoročnímu užívání. Přes to všechno bude dle odborníků zájem o nemovitosti mimo město i nadále růst.

Praha končí v Poděbradech

Spoustu problémů to samozřejmě představuje i pro samotné obce. „V krátké době se přetížily, neměly vybudovanou potřebnou infrastrukturu, komplikovala se doprava, změnily se sociální potřeby v obci. Přineslo to i změny v politickém uspořádání na komunální úrovni, kvůli jiným voličům. Obec na změny nemají dostatek prostředků, tak se často brání přes územní plány, stavební uzávěry. Přínos do obecní pokladny z daní není dostatečný, protože část přistěhovaných si nezměnilo bydliště,“ vyjmenovává Jiří Pácal z realitní kanceláře Central Europe Holding.

Suburbanizace se podle něj nejvíce projevuje ve Středočeském kraji s Prahou. Podle Pácala lze s nadsázkou říci, že Praha začíná v Kladně a končí v Poděbradech. Konec zelených vđov je pak všeobecný. „Zpět mifii lidé z rozpadlých rodin, část starších lidí finančně zajistěných, kteří hledají lepsi služby, zdravotnictví, kulturu nebo větší pohodlí,“ uvádí Pácal.

„Jedná se o patriarchální uspořádání, kdy muž vyráží nejen za výdělkem, ale i za koničky, a žena se stará o starou domácnost a děti, a navíc má být onou krásnou trofejí, která svým zjevem a vřázením připadně reprezentuje rodu při návštěvách. Povšimněte si přitom, že zeleného vđovce asi žádánoho neznáme,“ uvádí historička.

Zatímco u nás fenomén vznikl v devadesátých letech, v USA už ho znali v letech padesátých. „Sym-